

til der var fred i hjemlandet. Og når freden var indtrådt, så skulle de hjem, hvad den sidste tyske flygtning kom i februar 1949.

Hvis vi i dag havde haft samme realistiske syn på, hvad det er at være flygtning, som Danmark havde i 1945, så ville mange ulykker i de sidste 20 års danmarkshistorie være undgået. Og så ville et beslutningsforslag som dette have været overflødigt.

For naturligvis tager ethvert anstændigt land imod flygtninge; naturligvis tager Danmark imod forfulgte, fortvivlede mennesker i livsfare og giver dem tryghed, indtil faren er overstået. Naturligvis. For naturligvis ved ethvert anstændigt land også, at flygtninge er flygtninge og skal behandles som sådanne, hvorfor landets egne børn ikke behøver at frygte for deres førstefødselsret ved at modtage flygtninge.

Dette grundlæggende forhold har den seneste menneskealder ødelagt, og især har de partier bidraget til at ødelægge forholdet; som nu fremsætter dette beslutningsforslag. Udlændingeloven af 1983 var en katastrofe, fordi den systematisk og bevidst søgte at gøre flygtninge til indvandrere, og fordi den derved skabte en kun alt for berettiget dansk frygt for en flygtningeindstrømning.

Vi lever som bekendt i en folkevandringsperiode. Vi lever i en periode, hvor den tredje verdens befolkninger i store tal søger til den vestlige verden for at finde bedre levevilkår. At Det Radikale Venstre og SF i denne periode åbnede døren til Danmark på vid gab og skabte en lovgivning, som har bidraget til at gøre danskerne fremmede i deres eget land, er både en historisk katastrofe og en historisk skyld, som for al fremtid vil klæbe til disse partier og deres medsamsvorne fra foråret 1983.

Jo, vi er tilhængere af at tage godt imod en reel flygtningestrøm. Vi er tilhængere af, at Danmark lever op til sine fornemme humanitære traditioner fra før 1983, hvor flygtningeindustrien blev grundlagt. Men vi insisterer på, at en flygtning er flygtning, ikke en indvandrer. Vi insisterer på, at man ikke løber en dansk befolkning over ende ved at narre den til flygtningemodtagelse i kraft af befolkningens gode hjerte for derefter at lade de midlertidige blive permanente og dermed til indvandrere.

Vi har dyb, dyb mistillid til Det Radikale Venstre og SF på dette område, og vi vil under ingen omstændigheder tillade dem at sætte betingelserne igennem dette beslutningsforslag.

Else Theill Sørensen (KF):

Det Konservative Folkeparti er som forslagsstillerne imod særlove. Men der er situationer, som i deres karakter er sådan, at en særlov kan komme på tale. Det var f.eks. tilfældet med jugoslavien og Kosovoloven. Men netop de to love bekræfter, at vi i Danmark er i stand til at håndtere sådan nogle situationer og også i de tilfælde yde beskyttelse til udlændinge, som på grund af krig i deres hjemland kommer hertil i stort antal.

Det Konservative Folkeparti finder ingen grund til at lave den lovgivning, som forslagsstillerne foreslår, om disse ganske særlige tilfælde, og slet ikke som et kapitel i udlændingeloven.

Det er mit indtryk, også sådan lidt efter erindringer, at forslaget er fremsat som en direkte følge af udsigten på det tidspunkt til den krig i Irak, som nu tydeligvis er ved at være overstået og vel at mærke overstået uden at have ført til nogen massetilstrømning af flygtninge eller fordrevne fra Irak. Strømmen kommer måske nærmere til at gå den anden vej. Så vil vi altså ikke brug for den særlov denne gang.

Kl. 14.30

Noget helt andet er så spørgsmålet om en eventuel tilslutning til EU's ordning på området, så man samtidig sikrer en solidarisk fordeling af udlændinge mellem EU-landene. Hvis det kommer på tale, vil vi overveje det positivt, men dette beslutningsforslag kan vi ikke støtte.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det er interessant, at fru Else Theill Sørensen er blevet for særlove. Så vidt jeg husker, havde den gamle regering utrolig meget besvær med at overbevise Det Konservative Folkeparti om nødvendigheden af særlovene. Og det nytter ikke at kalde det særlige love, som jeg kunne forestille mig kunne være svaret. Særlige love og særlove – det ligner hinanden utrolig meget.

Så siger fru Else Theill Sørensen: Vi har jo ikke noget problem nu. Vi har ikke fået noget problem med irakerne. Jeg synes, vi har et problem. Vi har 1.000 irakere i Danmark, hvor asylproceduren er sat i stå. Det betyder, at de er her og kun får en nødtørftig beskyttelse, kan man sige. De har ingen rettigheder; de kan ikke indgå i det danske samfund; de har ingen forpligtelser i det danske samfund; de lever simpelt hen på vores nåde. Det synes jeg ikke er betryggende.

Det var netop den store gruppe mennesker, vi godt kunne have gjort noget for ved f.eks. at